

at faa „Anlæg“ ændret til „elektriske Kraftstationer“. Thi det er ved Udvidelse af saadanne, der skal finde Anmeldelse Sted, og ikke ved Udvidelse af en Installation. Det bør rettes saaledes, at der ikke kan finde Misforstaaelser Sted i saa Henseende og ikke ske nogen Forveksling, saaledes som der meget let er Anledning til ved Sammenligning med det følgende Stykke, hvor „Anlæg“ betyder private Installationer.

Jeg finder det altsaa uheldigt, at Loven kommer ud i Livet med disse Bestemmelser, og ligeledes kan jeg tiltræde adskillige af de Anker, der ere fremsatte mod forskellige andre Punkter i Loven af den ærede sidste Taler, og som jeg derfor ikke skal komme ind paa at gentage; det vilde være ønskeligt. Men da der er saadanne Ting at indvende mod Lovforslaget, Ting, som absolut bør rettes, inden det ophøjes til Lov, vil jeg ønske og haabe, at vi kunne faa Forslaget henvist til et Udvalg, der nok meget hurtigt kan faa rettet de Ting, der saaledes ere paapegede, saa Loven alligevel kan gennemføres i indeværende Samling. Skulde det ikke lykkes, haaber jeg, at man ved 2den Behandling kan faa stillet de fornødne Ændringsforslag og faa dem vedtagne, saa Loven bliver fri for de uheldige Sider. Skulde det heller ikke kunne lade sig gøre, mener jeg for mit Vedkommende at have gjort min Pligt ved at gøre opmærksom paa, hvad jeg anser for uheldigt, saaledes at den Kommission, der skal arbejde efter Loven og skal fortolke den, kan henholde sig til de Udtalelser, der ere faldne i Tinget med Hensyn til dens rette Forstaaelse og ikke skal være bunden til dens Ordlyd. Med de Par Ord skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Fremme.

H. L. Jørgensen: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag, da jeg ikke er i Stand til at optage en Diskussion om den tekniske Side af Lovforslaget, men som Repræsentant for en Landkreds og navnlig en Kreds her paa Sjælland, hvor Spørgsmaalet sikkert er mest aktuelt, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til de Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen). Det ærede Medlem var i Virkeligheden Modstander af dette Lovforslag. Han holdt i hvert Fald paa, at det skulde være en kommunal eller Statssag, idet han mente, at de store Anlæg vilde spænde Ben for, at Kommunerne over-

hovedet kunde iværksætte saadanne Anlæg. Han byggede imidlertid paa den Modstand, der vilde komme fra Kommunerne og Landbefolkningens Side. Jeg tror, det ærede Medlem saa fuldstændig fejl deri. Han sagde blandt andet, at naar man lavede saadanne Monopoler, vilde man kunne udnytte Landboerne, Bønderne, som han sagde — dem, jeg ellers ikke har opdaget, at han har saa stor Forkærlighed for — paa den Maade, at Selskaberne kunde tage for Elektriciteten, hvad de vilde. Men Sagen er jo den, at naar saadanne Anlæg fremkomme, vil det staa Bønderne frit for, om de overhovedet ville gaa ind paa det, og de ville sikkert ikke gaa ind derpaa, undtagen naar de kunne se deres Fortjeneste derved, saa fornuftige ere de alligevel. Dernæst siger han, at de kunne ikke konkurrere med saadanne Anlæg. Men jeg tror ikke, at de overhovedet tænke paa at anlægge slige Værker eller paa at konkurrere dermed. Det er, saa vidt jeg ved, forbundet med saa store Omkostninger, og Befolkningen i sin Helhed er saa ukendt med den Sag, saa at det er ganske umuligt at de i dette Øjeblik ville indlade sig paa at oprette saadanne Anlæg. De skulle i alt Fald først have Kendskab til denne Sag, før gøre de det ikke.

Jeg tror derfor, at der i Landet er Stemning for, at dette Lovforslag maa gaa igennem, saaledes, at det Selskab, der ønsker at udføre disse Anlæg, kan faa begyndt derpaa. Det er jo klart, at det ikke kan faa begyndt paa et saadant Anlæg, før det har Sikkerhed for, hvorvidt Loven vil lægge Hindringer i Vejen derfor. Jeg ønsker blot at gøre disse Bemærkninger, for at det ikke skal staa uimodsagt, at vi Landboer skulle nære Antipati mod disse Anlæg. Der er netop hos Landboerne Ønske om, at disse Anlæg maa komme, saa de derigennem kunne faa billig Drivkraft.

Saa siger det ærede Medlem, at naar Landboerne først have faaet denne Drivkraft, have de ikke længer hverken Heste eller anden Kraft til at udføre deres Arbejde. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse, thi de have Heste og kunne benytte dem. Spørgsmaalet er kun dette, om de kunne se deres Fordel ved at benytte Elektriciteten, og jeg formoder, at Selskaberne ere i Stand til at byde saa billig Kraft, at Landboerne kunne have Fortjeneste af at benytte den.

Jeg vil saa rette en Tak til den højt-ærede Minister, fordi han ønskede dette